

Konec jedné éry: Bratři Johannes a Tarjei Bø se loučí jako nesmrtelné legendy světového biatlonu

2.5.2025 - Jaroslav Vychodil | Česká olympijská

Starší Tarjei je králem štafet. V norském týmu se přičinil hned o tři olympijská zлата a 10 titulů mistrů světa. Přidal i individuální úspěchy a hrdě nesl prapor norského biatlonu, který má ve světě ten nejlepší zvuk. Ve světovém poháru zvítězil v 15 individuálních a 41 kolektivních závodech, když poprvé triumfoval v prosinci 2010 ve sprintu v rakouském Hochfilzenu. Jeho kariéra byla bohatá a nebývale úspěšná.

O pár let po Tarjeim do kolotoče světových závodů vtrhl jeho mladší bratr, který se stal naprostou legendou svého oboru a podle mnohých nejlepším biatlonistou, který se kdy na tratích pohyboval.

Ve světovém poháru debutoval v lednu 2013 štafetovým závodem v Anterselvě, kde norská štafeta jeho vinou musela na trestné kolo a dojela desátá. Ale jeho další kariéra už byla v podstatě celá vítězná. S pěti zlatými, dvěma stříbrnými a jednou bronzovou medailí je v historických olympijských tabulkách hned za krajanem Ole Einarem Bjørndalensem.

Co se týče světových šampionátů, je pak tím nefalšovaným králem. Vyhrál na nich celkem 23 zlatých medailí. To se nikdy nikomu na světě nepodařilo. A možná už ani nepodaří. Nezapomenutelný bude především šampionát v Oberhofu 2023, kdy Johannes bral medaili v každém ze sedmi závodů. Z toho pět jich vyhrál. Další rekord. A pořadatelé dokonce navrhli přejmenování pořadatelského města na Böberhof.

Nad rámec toho všeho je ještě usměvavý Nor pětinasobným celkovým vítězem světového poháru a co se týče trofejí a cenných kovů, opravdu nemá na světě konkurenci.

Oba bratři se pak rozhodli, že uplynulá sezóna pro ně bude tou poslední. Pořád byli ve formě. Ale zejména Johannes upřednostnil čas strávený s rodinou. A tak proběhla na domácí trati na Holmenkollenu epochální rozlučka. Obrovské emoce jak u závodníků, tak i u fanoušků.

Biatlon už prostě nebude jako dřív. A bylo to vidět i na letošním světovém šampionátu v Lenzerheide, kde pánové jeli své poslední velké závody. Závěrečné klání s hromadným startem. Johannesovi se nepovedly první tři střelecké položky. Ale stejně svou ztrátu vždycky dohnal. Klidně to mohlo být přes půl minuty. Jenže mu je to kolikrát jedno. A pak přišla poslední střelba a on předvedl doslova samopal. A dojel si v masáku pro stupně vítězů i se čtyřmi trestnými koly.

Johannes Thingnes Bø končí na vrcholu. Rokem, kdy na světovém šampionátu bral 5 cenných kovů ze 7 závodů. Loučí se nejlepší biatlonista všech dob. A to tvrzení platí nejen proto, že má těch dechberoucích 23 titulů světového šampiona. Ale hlavně proto, že prostě bavil. Na trati, na střelnici i v zákulisí. Jeho styl byl neopakovatelný. Zábavných historek jsou s ním desítky. Asi každý, kdo se kdy točil kolem sportu s puškou, na něj bude s láskou vzpomínat. Uměl jezdit, slavit i se usmívat. Věřil si, ale taky choval ke všem úctu.

A podobné věty platí i o jeho bratrovi. Celý sportovní svět je bude mít dlouho v paměti. Jejich příběhy plné vítězství, které inspirovaly celou jednu generaci biatlonistů.

<https://www.olympijskym.cz/article/konec-jedne-ery-bratri-johannes-a-tarjei-bo-se-louci-jako-nesmrt>

[elne-legendy-svetoveho-biatlonu](#)